

O VEČGLASJU, POLIFONIJI IN KONTRAPUNKTU

VEČGLASJE

[MULTIVOICED (ang.), MEHRSTIMMIGKEIT (nem.) POLIFONIA (it.)]

- »Sočasno zvenenje dveh ali več realnih, tj. samostojno vodenih glasov (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.

GLASBENA TEKSTURA, LINIJA IN GLAS

- Tekstura je sestava zvočnih komponent (glasov, linij), ki zvenijo sočasno, med njimi pa so številni odnosi, tako prosti kot medsebojno odvisni.
- Glas je tehnični pojem, ki označuje posamezni del ali melodični niz večglasne kompozicije in je razločno prepoznaven.
- Pojem linije (melodična linija) je bolj splošen in označuje katerokoli teksturno sestavino, ki jo razločno utemeljuje smiselni vodoravni potek.
- Enoglasje je lahko tudi večlinijsko, npr. terčna homofonija.

- Pomni, da mnogi uporabljajo pojma glas in linije tudi drugače – ena linija je sestavljena iz dveh glasov, npr. terčno dvoglasje.
- Mnogim sta pojma glas in melodična linija isto.

POLIFONIJA

- »[gr. »mnogoglasje«], večglasni stavek, pri katerem so melodično izraziti glasovi vodeni relativno samostojno. Od 9. st. se pokriva s kontrapunktom. Naspr.: homofonija (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.

KONTRAPUNKT

- »Kontrapunkt [lat. punctus contra punctum, »nota proti noti«, 1) posebna tehnika (kot del nauka o strogem stavku) vodenja posameznih glasov v konsonančnih razmerjih (gl. konsonanca), vendar tako, da ostajajo melodično samostojni; ena tema se lahko prenaša skozi več glasov (dvojni ali trojni k.), lahko se 2. ali 3. samostojni glas doda že dani melodiji (gl. kontrastsubjekt) ali pa se pojavlja v obliki posnemanja (gl. kanon, fuga). Do 1600 je k. najvažnejša oblika nauka o komponiranju (gl. kompozicija). Od baroka, oz. 1750 naprej pa pomeni »stari strogi slog«, ki se je nadaljeval posebno v cerk. glasbi in kot šola strogega stavka. 2) kontrapunktični glas ali nauk o večglasju z določenimi pravili (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.
- A single part or voice added to another is often still called »a counterpoint« to the other, but usually the word is given the general meaning of »*the combination of simultaneous voice-parts, each independent, but all conducting to a result of uniform coherent texture*« – which is a terse definition given in the American Webster's Dictionary, quoting from W. H. Hadow. In this sense »Counterpoint« has a synonym in »Polyphony«.
- »In counterpoint – the art of preserving the melodic independence of the voices in a polyphonic, harmonically balanced complex – only two periods are to be considered seriously: the culminations in polyphonic music characterized by the names of Palestrina and Bach (sX) (Jeppesen: Counterpoint, 1992) «.

- »The essence of the theory of counterpoint is how two or more lines can unfold simultaneously in the most unrestrained melodic development, not by means of the chords but in spite of them (Ernst Kurth: Grundlagen des linearen Kontrapunkts, Bern, Haupt, 1917, s143 v Jeppesen: Counterpoint, 1992, sXI) .«
- The art of counterpoint is the art of combining melodic lines. The contrapuntal essence, as an ingredient of inner vitality in music is, however, something deeper than a process of manipulation and combination, and it is to be found in nearly all music. That is to say, most music is to some degree contrapuntal. (Walter Piston: Counterpoint, 1947)

POMEN POJMA KONTRAPUNKT

1. SINONIM POJMU POLIFONIJE
2. KONTRAPUNKTIČNA MELODIJA NA DANO MELODIJO
3. NAUK O VODENJU GLASOV (TEORETIČNI VIDIK)
4. CELOTA POLIFONIH KOMPOZICIJSKIH TEHNIK (PRAKTIČNI VIDIK)
5. PEDAGOŠKI PREDMET (METODA GLASBENEGA POUKA)
6. ŠIRŠI, NEGLASBENI, PRENESENI POMEN

HOMOFONIJA

- »[gr. »enakoglasje«, večglasje z izrazito melodijo v enem (največkrat zgornjem) glasu, ki jo drugi glasovi spremljajo in dopolnjujejo. Prid. homofonski; naspr.: polifonija (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.
- HOMOPHONY is the term applied to music in which the parts or voices move »step« and without individual rhythmic interest. Its converse is Polyphony (q.v.) (The Oxford Companion to Music, 1986)
- »Von Homophonie spricht man überall dort, wo bloß Akkorde (unselbständige Stimmkomplexe) einer führenden Stimme (Melodie) zur Begleitung dienen, während die Polyphonie dann zum Ausdruck gelangt, wenn in einem mehrstimmigen Satz mehr als eine selbständig geführte Stimme erscheint. Zwischen beiden Stilarten finden sich zahllose Übergänge (s3) (Stöhr: Musikalische Formenlehre, 1921).«

MONOFONIJA

- MONOPHONIC. Having one »line« of notes – as distinct from Homophonic (several lines of notes but moving together as chords, and without individuality in the lines) and Polyphonic (several lines of notes, each with individuality and moving with some independence). Cf. Polyphony. (The Oxford Companion to Music, 1986)

MONODIJA

- »[gr. monos »sam«, aeido »pojem«, 1) enoglasna glasba nasploh (npr. gregorijanski koral, trubadurska pesem, minnesang ipd.); 2) v gr. antiki liričen spev, predvsem žalostinka v tragediji; 3) samospev z instr. spremljavo na sploh; 4) včasih sinonim za homofonijo; 5) v glasb. zgod. označuje m. zlasti samospev s spremljavo generalbasa, kakršnega je v odporu proti polifoniji 16. st. najprej gojila florentinska camerata, ki si je prizadevala oživit staro gr. glasbo. Za ta tip samospeva je značilno podrejanje melodije besedilu in močno afektivni izraz. M. kot vzvišena glasbena deklamacija doseže vrh v operah in madrigalih C. Monteverdija. Predhodniki m. so v 16. st. številne solistične z akordsko spremljavo lutnje (npr. gl. frottole in polifoni madrigali, prirejani za solista in

instr. spremljavo, ki povzema spodnje glasove (npr. Luzzascho Luzzaschi) (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.

- MONODY. A handy later term to describe the principle of one voice accompanied (instead of the old one of many voices intertwined). (The Oxford Companion to Music, 1986)

HETEROFONIJA

- »[iz gr. héteros »različen, drugačen« in foné »glas«], pomeni, da isto melodijo reproducira hkrati unisono oz. v oktavi dvoje ali več izvajalcev (pevci, instrumentalisti ali oboji), pri tem pa jo vsak navadno le nekoliko variira. H. ima važno vlogo zlasti v glasbi izvenevr. narodov (Kitajska, Japonska, Java ipd.), najdemo pa jo tudi na nekaterih evr. področjih (npr. Rusija, Balkan); po vsej verjetnosti je obstajala tudi v evr. srv. glasbi (Leksikoni Cankarjeve založbe, Glasba, 1987)«.

FIGURALNA GLASBA

- »Figured« much in the sense in which a figured satin or muslin is one with pattern on it. So, for instance, a Figured Chorale is a chorale, embellished with accompanimental parts in quicker notes, etc. Often the word »florid« is good equivalent. (Cf. Musica figurata.) (The Oxford Companion to Music, 1986)
- MUSICA FIGURATA (It.), or FIGURALMUSIK (Ger.). The term has two meanings:
 - 1) (The commoner meaning.) Contrapuntal musik in which the various melodic strands move more or less independently, shorter notes in one against longer in others – as distinct, that is, from mere »note against note« counterpoint.
 - 2) (The less common meaning.) Decorated melody in plainsong, etc., as distinct from the more sober type. (Such decorated plainsong is also known as Musica colorata – »coloured music«. Cf. Coloratura (The Oxford Companion to Music, 1986)

OSNOVNE METODE POUČEVANJA KONTRAPUNKTA

- 1) KONVENCIONALNA (TRADICIONALNA)
- 2) NEKONVENCIONALNA
- 3) POSNEMOVALNA
- 4) MUZIKOLOŠKA

OSNOVNE OBLIKE VEČGLASJA V LITERATURI

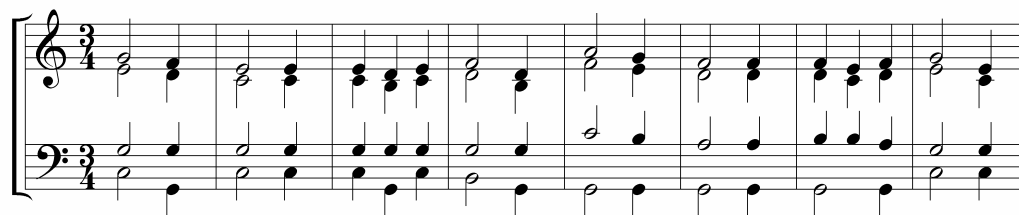
1. MONOFONIJA

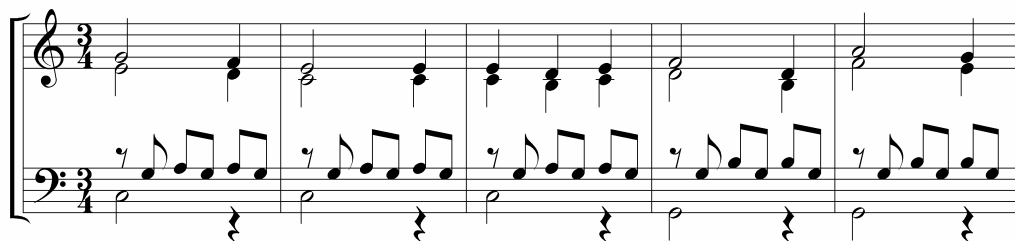
2. POLIFONIJA

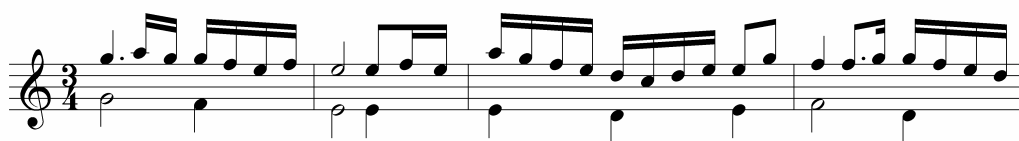
3. HOMOFOFIJA

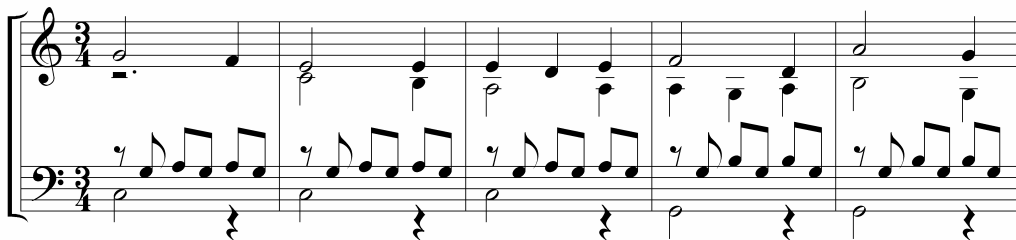
4. MONODIJA

5. HETEROFOFIJA

6. SESTAVLJENE OBLIKE VEČGLASJA

DELITVE POLIFONIJE

1. STILE ANTICO

Musical score for 'Stile Antico' in G major, 4/4 time. It features a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are: Cru-ci-fi-xus é-ti-am pro-no-bis, pro-no-bis: sub Pón-ti-cru-ci-fi-xus é-ti-am pro-no-bis: sub Pón-ti-

2. STILE MODERNO

Musical score for 'Stile Moderno' in 2/4 time. It features a piano and guitar accompaniment with complex rhythmic patterns and triplets. The score includes various ornaments and articulations.

DELITEV PO ŠTEVILU GLASOV

1. DVOGLASJE
2. TRIGLASJE
3. ŠTIRIGLASJE
4. PET-, ŠEST-, SEDEM-, OSEM- IN VEČGLASJE

DELITEV PO OSNOVNI IZVAJALSKI ZASEDBI

1. VOKALNA POLIFONIJA – ČLOVEŠKI GLASOVI
2. INŠTRUMENTALNA POLIFONIJA – GLASBILA
3. VOKALNO-INŠTRUMENTALNA POLIFONIJA – PETJE IN GLASBILA

DELITEV GLEDE MOŽNOSTI PREMETAVANJA (OBRAČANJA) LINIJ

1. MELODIČNE LINIJE NE MOREJO ZAMENJATI POZICIJE – enostavni kontrapunkt
2. MELODIČNE LINIJE LAHKO PREMEČEMO TAKO, DA ZAMENJAJO POZICIJE – dvojni kontrapunkt

DELITEV KONTRAPUNKTA GLEDE NA DANO MELODIČNO LINIJO

1. KONTRAPUNKT NAD CANTUS FIRMIJEM
2. FLORIDNI KONTRAPUNKT (CANTUS PRIUS FACTUS, KORALNI ALI PROSTI)
3. IMITACIJSKI KONTRAPUNKT

NALOGE:

1. OPREDELI OBLIKO VEČGLASJA

1.

BWV 853

2.

BWV 854

3.

BWV 869

(Andante)

4.

5.

BWV 855

6.

Musical score for exercise 6, featuring a treble and bass clef with a 12/16 time signature. The piece includes various rhythmic patterns and fingerings.

7.

(3 basovske linije iz trozborja)

Musical score for exercise 7, consisting of three bass clef staves with lyrics in Slovenian.

Ky-ri-e e - lei - son, Ky-rie e - le-i-son, Ky-rie e - lei - - son.

Ky - ri - e e - lei - - - son, Ky-rie e - le - i - son, Ky - rie e - lei - son.

rie e - lei - son, Ky - - ri - e e - le - i - son, Ky - ri - e e - le - - - i - son

8.

SABBATO SANCTO.

27

[7.]

Lectio I.

Musical score for exercise 8, featuring four vocal parts: Cantus I, Cantus II, Altus, and Tenor. The lyrics are in Latin.

CANTUS I. De La - men - ta - ti - ó - - ne Je - re -

CANTUS II. De La - men - ta - ti - ó - - ne Je - re -

ALTUS De La - men - ta - ti - ó - - ne Je - re -

TENOR De La - men - ta - ti - ó - - ne Je - re -

9.

Musical score for exercise 9, titled "Im Volkston", featuring a treble and bass clef with a common time signature.

14.

7. Gregorio Veneri (c.1603-)
Benedicam Dominum in omni tempore (1621)

Be - ne - di - cam Do - mi - num in om -

15.

Nº 7. Choral.

(Mel: „Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen“)

Mit Str.-Orch., Fl. u. Ob.

O gro - sse Lieb', o Lieb' ohn' al - le Ma - sse, die

16.

1. A - ve Ma - ri - - a gra - ti - o - -

2. - cum.)

3. sa, gra - ti - o - - - sa, Do - minus te - - - cum.

4. (te - - - - -

17.

Solo:
mf

Kaj mar ne poj - deš tja - - - zdej za pra - zni - čne dni, vo -
O don't you want to go - - - to that gos - pel feast, that

mp

a bocca chiusa sempre legato

mp

18.

Lahtoinen valkko tempo
Sopran in alt solo

1.-5. Kol' - kor le *pp* nas ne - se tra - ta par za
pp La la la la la la la la
p Drum — la — drum — la —

19.

20.

III. Sequenz

25

1. Dies irae

Allegro assai

Corni di Bassetto
 Fagotti
 Trombe in D
 Timpani in D-A
 Violino I
 Violino II
 Viola
 Soprano
 Alto
 Tenore
 Basso
 Violoncello,
 Basso ed Organo

Allegro assai
 TUTTI
 Di - es i - rae, di - es
 Di - es i - rae di - es
 Di - es i - rae, di - es
 Di - es i - rae, di - es
 TUTTI

2. NALOGA: POIŠČI TRI SKLADBE IN JIM OPREDELI OBLIKO VEČGLASJA.

3. NALOGA: OBLIKUJ PRIREDBE LJUDSKIH PESMI V RAZLIČNIH VRSTAH VEČGLASIJ.

GREGORIJANSKI KORAL

Gregorijanski koral neposredno vpliva na glasbeni stavek renesančne polifonije (cantus firmus, tematika parafraziranja, vzorec za posnemanje melodike).

Etimologija:

- a.) lat. cantus choralis = zborovsko petje
- b.) papež Gregor I. (590 – 604)

VSEBINA BOGOSLUŽJA

MAŠA (lat. missa) – temeljna oblika krščanskega, še posebej pa katoliškega bogoslužja. Maša kot glasbena oblika je cikel delov mašnega ordinarija, redko tudi proprija oz. obeh (requiem). Sodobna izdaja mašnih napevov je *Graduale Romanum* (1961).

OFICIJ (lat. officium) – (vsako)dnevne molitve duhovnikov in redovnikov (brevir). V glasbi imajo pomembno mesto predvsem:

- 1.) antifone (lat. antiphona) – kratki odpevi pri molitvah, najpomembnejši je odpev pri Marijinem slavošpevu v večernicah in
 - 2.) himne (lat. hymnus) – pesmi pred posameznimi dnevnimi molitvami.
- Sodobna izdaja antifon je v delu *Antiphonale Monasticum pro Diurnis Horis* (1934). V delu *Liber Usualis* (1961) so zbrani napevi maš in oficija.

OSNOVNE LASTNOSTI

Gregorijanski koral je

- 1.) enoglasen (monofonija),
- 2.) vokalni, brez spremljave (canto a cappella),
- 3.) pisan na liturgično (bogoslužno) besedilo v latinščini in
- 4.) diatoničen (modalen).

MELODIČNI STILI

Melodični stili (osnovne vrste povezav melodije z besedilom) so:

- 1.) silabični,
- 2.) nevmatični in
- 3.) melizmatični.

OSNOVNE OBLIKE PETJA

Osnovne oblike petja gregorijanskega koralja so:

- 1.) v celoti solistično ali zborovsko,
- 2.) responsorialno: solist – zbor in
- 3.) antifonalno: zbor – zbor.

OSNOVNE OBLIKE

Osnovne oblike so:

- 1.) direktna psalmodija (petje psalmov),
- 2.) responsorialna, antifonalna psalmodija,
- 3.) kitični napevi (npr. himne, sekvence),
- 4.) komatične (gregorijanski napev je nedeljiva, enovita melodična celota),
- 5.) tropi, sekvence,
- 6.) liturgične ali duhovne drame.

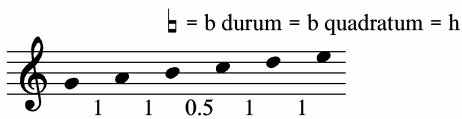
HEKSAKORD

Heksakord je vrsta šestih tonov v zaporedju c-c-p-c-c (c = celton, p = polton). Srednjeveški glasbeniki so ga uporabljali za petje in pouk. Ves tedanji tonski sistem so razdelili na tri oblike heksakordov:

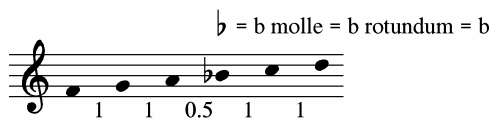
1.) naravni heksakord na c (hexachordum naturale)

2.) durov heksakord na g (hexachordum durum, ima ton h – b durum)

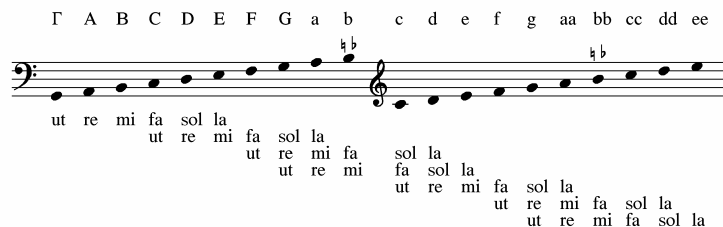

3.) molov heksakord na f (hexachordum molle, ima ton b – b molle)

Naravni, durov in molov heksakord so najbrž osnova kasnejšima dvema oblikama tonskega sistema:

- 1.) s »h«, duraliter, notirano brez predznakov in
- 2.) z »b«, mollariter, notirano z nižajem.

Guido d'Arezzo (c. 990 – 1050) je heksakordu zaradi lažjega dojemanja in memoriranja podložil zloge pesmi (hymnus) Sv. Janeza Krstnika (v delu *Epistola ad Michaelem Monachum: de ignoto cantu*, 1028). Prvi ton heksakorda je bil vedno ut. Ker so najnižji ton označili z grško črko veliki gama, so tonski sistem poimenovali tudi gamut (gama-ut).

Hymn.
2. **U**

T que-ant láxis re-soná-re fibrís Mí-ra gestó-rum fámu-li tu-ó-rum, Sól-ve pollú-ti lábi-i re-á-tum, Sáncte Jo-ánnes.

Heksakord so uporabljali tudi za gradnjo arbitrarnih cantus firmijev v ti. heksakordičnih mašah.

Palestrina, Missa: "Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La"

Cantus I. Cru - ci -

Cantus II. Cru - ci - fi - xus é - ti - am pro no - bis:

Altus I. Cru - ci -

Altus II. Cru - ci - fi - xus é - ti - am pro no - - - - - bis,

MODUSI

PRVOTNI CERKVENI TONOVSKI NAČINI (MODUSI)

Moduse, ki so temelj melodike gregorijanskih napevov, razdelimo na dva načina:

- 1.) kot 4 maneriae (ed. maneria), ki jih določajo 4 različne note finalis in
- 2.) kot 8 cerkvenih tonovskih načinov ali modusov.

1. MANERIA: PROTUS (n.f. = d)	
1. PROTUS AUTHENTICUS / PRIMUS TONUS	2. PROTUS PLAGIUS / SECUNDUS TONUS
1. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	2. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
DORSKI MODUS	HIPODORSKI MODUS
2. MANERIA: DEUTERUS (n.f. = e)	
3. DEUTERUS AUTHENTICUS / TERTIUS TONUS	4. DEUTERUS PLAGIUS / QUARTUS TONUS
3. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	4. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
FRIGIJSKI MODUS	HIPOFRIGIJSKI MODUS
3. MANERIA: TRITUS (n.f. = f)	
5. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	6. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
5. TRITUS AUTHENTICUS / QUINTUS TONUS	6. TRITUS PLAGIUS / SEXTUS TONUS
LIDIJSKI MODUS	HIPOLIDIJSKI MODUS
4. MANERIA: TETRARDUS (n.f. = g)	
7. TETRARDUS AUTHENTICUS / SEPTIMUS TONUS	8. TETRARDUS PLAGIUS / OCTAVUS TONUS
7. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	8. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
MIKSOLIDIJSKI MODUS	HIPOMIKSOLIDIJSKI MODUS

Trije elementi modusa so ključni:

- 1.) nota finalis (n.f.) – v preglednici označena s kvadratom,
- 2.) nota repercussa (tenor, tuba, n.r.) – v preglednici označena s krožcem,
- 3.) ambitus – v preglednici razmerje med spodnjim in zgornjim tonom.

DODANI CERKVENI TONOVSKI NAČINI (MODUSI)

(V tedanji kompozicijski praksi že uveljavljene je predlagal renesančni teoretik Glareanus v znamenitem delu *Dodecachordon*, l. 1547.)

9. NONUS TONUS	10. DECIMUS TONUS
9. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	10. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
EOLSKI MODUS	HIPOEOLSKI MODUS
	
11. UNDECIMUS TONUS	12. DUODECIMUS TONUS
11. CERKVENI TONOVSKI NAČIN	12. CERKVENI TONOVSKI NAČIN
JONSKI MODUS	HIPOJONSKI MODUS
	

TIPIČNE KROMATIČNE SPREMEMBE V MODUSIH

Kromatične spremembe se nanašajo na:

- 1.) vodilne ton v klavzulah,
- 2.) možne spodnje in zgornje kromatične menjalne tone,
- 3.) pikardijsko terco v klavzuli.

NAJPOGOSTEJŠI MODUSI V PRAKSI RENESANČNE POLIFONIJE

	DURALITER (s h)	MOLLARITER (z b)
DORSKI		
FRIGIJSKI		
MIKSOLIDIJSKI		
EOLSKI		
JONSKI		

VAJE ZA UGOTAVLJANJE MODALNOSTI

GREGORIJANSKI KORAL

1.

Missa "In festis duplicibus"

Ky - ri - e e - - - le - i - son. 3 x

Chri - ste e - le - i - son. 3 x

Ky - ri - e e - - - le - i - son. 3 x *)

2.

Veni Creator Spiritus - Hymnus

Invocatio Spiritus Sancti

Hrabanus Maurus, um 776-856

1. Ve - ni Cre - á - tor Spí - ri - tus, Men - tes tu - ó - rum ví - si - ta:
 2. Qui dí - ce - ris Pa - rá - cli - tus, Al - tís - si - mi do - num De - i,
 3. Tu sep - ti - fôr - mis mú - ne - re, Dí - gi - tus pa - tēr - nae déx - te - rae,
 4. Ac - cén - de lu - men sén - si - bus, In - fún - de a - mó - rem cór - di - bus,
 5. Per te sci - á - mus da Pa - trem, No - scá - mus at - que Fí - li - um,
 6. De - o Pa - tri sit gló - ri - a, Et Fí - li - o, quia mór - tu - is

Im - ple su - pér - na grá - ti - a, Quae tu cre - á - sti péc - to - ra.
 Fons vi - vus, ig - nis cá - ri - tas, Et spi - ri - tá - lis únc - ti - o.
 Tu ri - te pro - mis - sum Pa - tris, Ser - mó - ne di - tans gút - tu - ra.
 In - fír - ma no - stri cór - po - ris Vir - tú - te fir - mans pér - pe - ti.
 Te - que u - tri - ús - que Spí - ri - tum Cre - dá - mus om - ni tém - po - re.
 Sur - ré - xit, ac Pa - rá - cli - to, In sae - cu - ló - rum sae - cu - la.

3.

Oratio Dominica Gregorianisch

Pa-ter no-ster, qui es in coe-lis: Sanc-ti-fi-ce-tur no-men tu-um:
 Ad-ve-ni-at regnum tu-um: Fi-at vo-luntas tu-a, sic-ut in coe-lo, et in ter-ra:
 Pa-nem nostrum quo-ti-di-a-num da no-bis ho-di-e:
 Et di-mit-te no-bis de-bi-ta nostra, sic-ut et nos di-mit-ti-mus de-bi-to-ri-bus nostris.
 Et ne nos in-du-cas in ten-ta-ti-o-nem. Sed li-be-ra nos a ma-lo.

4.

Antiphon in honorem Beatae Mariae Virginis

A-ve Ma-ri-a, gra-ti-a ple-na, Do-mi-nus te-cum, be-ne-di-cta tu
 in mu-li-e-ri-bus, et be-ne-di-ctus fru-ctus ven-tris tu-i, Je-sus.
 (Ave Mária, antifona k Marijinemu slavospevu (Magnificat), del večernic oficija)

5.

OZNAKA MODUSA

C KLJUČ (C)

LIGATURA

KVADRATNA NEVMA (PUNCTUM QUADRATUM)

X. s.

1.

KRATKA ČRTICA OZNAČUJE NAJM. OBLIKOV. DEL - INCISUM

ŠTIRI ČRTNO ČRTOVJE - NEVME SO NA ČRTAH IN PRAZNINAH

ZVEZDICA (ASTERISK) - OZNAČUJE MENJAVO SOLIST - ZBOR ALI ZBOR - ZBOR

PUNCTUM MORA, PODVOJI TRAJANJE NEVME

ENOJNA ALI DVOJNA ČRTICA OZNAČUJE OBLIKOV. DEL - PERIODUS DVOJNA ČRTICA OZNAČUJE KONEC

DALJŠA ČRTICA OZNAČUJE OBLIKOV. DEL - MEMBRUM (POLFRAZO)

A - gnus Dé - i, * qui tól - lis peccá - ta
 mún - di : mi - se - ré - re nó - bis. Agnus Dé - i, *
 qui tól - lis peccá - ta mún - di : mi - se - ré - re nó - bis.

(Mašni del ordinarija iz Liber Usualis; nevmatični melodični stil)

6.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens :

Resp. 1.

L Ibe-ra me, Dó- mine, * de mórte aetér- na, in dí- e illa tremén- da : * Quando caé- li mo- véndi sunt et térra : † Dum vé- ne- ris judi- cá- re saé- cu- lum per í- g- n- em. V. Trémens fáctus sum égo,

7.

Seq. 1.

D I- es írae, dí- es illa, Sólvet saéclum in favílla : Téste Dávid cum Sibýlla. Quántus trémor est futúrus,

8.

Al - le - lu - ia. ij.
V. Ve - ni, Do - mi - ne, et no - li tar - da - re: re - la - xa fa - ci - no - ra ple - bis tu - ae.

Übertragung der Sequenz mit dem Ursprungs-Allerluia vom 4. Adventssonntag
Transcription of the Sequence with the original Alleluia for the fourth Sunday in Advent

» « [] -

9.

iv
Ec - ce, quo - mo - do mo - ri - tur ius - tus, et ne - mo per -
ci - pit cor - de: et vi - ri ius - ti tol - lun - tur, et ne - mo
con - si - de - rat; a fa - ci - e in - i - qui - ta - tis
sub - la - tus est ius - tus. * Et e - rit in pa - ce me - mo - ri -
a e - ius.

Karsamtagresponsoorium in heutiger Fassung
Responsory for Holy Saturday in present-day version

10.

Tract.
2.
G Onfitémi- ni * Dó- mi- no,
quó- ni- am bó- nus : quóni- am in saé- cu- lum
mi- se- ricór- di- a é- jus. V. Quis loqué-

11.

Intr.
6.
O - mnes gén- tes * pláudi- te máni- bus :
jubi- lá- te Dé- o in vóce exsulta- ti- ó- nis.
(str. 1010)

12.

viii
Na- to ca- nunt o- mni - a Do- mi- no pi - a ag- mi- na. Syl- la- ba- tim neu- ma- ta
per- strin- gen- do or- ga- ni- ca. Hac di - e sa- cra- ta in qua no- va sunt gau- di - a
mun- do ple - na de - di - ta.

FRANCOSKA BOŽIČNA SEKVENCA (STR. 90)

13.

Hymnus Adoro te.

5.
A Dóro te devó- te, lá- tens Dé- i- tas, Quae sub his
figú- rís ve- re lá- ti- tas : Tí- bi se cor mé- um tó- tum súbji-
cit, Qui- a te contémp- lans tó- tum dé- fi- cit.
(str. 1855)

14.

TONUS SIMPLEX ANTIPHONÆ VIDI AQUAM
(ad libitum)

Ant.
7.

V Idi áquam * egre-di-éntem de témplo, a lá-tere
déxtro, alle-lú-ia : et ómnes, ad quos pervé-nit áqua
í-sta, sálvi fácti sunt, et dí-cent : alle-lú-ia, alle-lú-ia.

15.

Communio

Ex - súl - ta fí - li - a Sí - on, láu - da fí - li - a Je - rú - sa - lem:

16.

Offertorium

A - - - ve Ma-rí - - - a, grá - - - ti-a plé - na,

17.

Intr. Puer natus (In Nativitate Domini)

Pu - er ná - tus est nó - bis, et fí - li - us dá - tus est nó - bis:

18.

Missa In festis B. Mariae Virginis. 2. (Alme Pater), Sanctus

San - ctus, San - ctus, San - ctus Do-mi-nus De-us Sa-ba - oth.

19.

Vi-cti-mae pa-scha-lí lau-des im-mo-lent Chri-sti-a-ni. A-gnus re-de-mit o-ves: Chri-stus in-no-cens Pa-tri re-con-ci-li-a-vit pec-ca-to-res.

20.

San - ctus, San - ctus, San - ctus Do-mi-nus De-us Sa-ba - oth.

RENASANČNA POLIFONIJA

21.

(Palestrina: Missa: Ecce sacerdos magnus, Credo, bassus)

Et a - scén - dit in coe - lum:

22.

(Palestrina: Missa: Ecce sacerdos magnus, Credo, bassus)

se - det ad déx - te - ram Pa - tris,

23.

(Palestrina: Missa: Ecce sacerdos magnus, Credo, bassus)

fa - ctó - rem coe - li et ter - rae,

24.

(Palestrina: Missa "Gabriel archangelus", Sanctus)

Ho - sán - na in ex cé - sis,

25.

(Palestrina, Missa "Brevis")

bis,] [mi - se - ré - re no - bis.]
se - ré - re no - bis.].....
bis,] [mi - se - ré - re..... no - bis.]
[mi - se - ré - re no - bis.]

26.

(Palestrina: Missa: Ave Maria, Credo/Crucifixus)

Cru - ci - fi - xus é - ti - am pro no - bis, é - ti - am pro no - bis
Cru - ci - fi - xus é - ti - am pro no - bis, pro no - bis
Cru - ci - fi - xus é - ti - am pro no - bis

27.

(Liber Usualis: Dies sanctificatus, Aleluja, 2.)

Di - es san - cti - fi - cá - tus il - lú - xit nó - bis,

(Palestrina: Dies sanctificatus)

Di - es san - cti - fi cá - tus - il - lú - xit no - bis,

Di - es san - cti - fi - cá - tus il - lú - xit no - bis, no - bis,

20. STOL.

28.

(Felicitas Kukuck, *1914: Toccata (za instrumente s tipkami in dva zhora)

1. Herz, in dei - nen son - nen - hel - len Ta - gen, halt nicht karg zu - rúck.

29.

(Hindemith, 1895 - 1963: iz 8 kanonov, op.45, 1928)

Wer sich die Mu - sik er - kiest, hat ein himm - lisch Gut ge -
won - nen, hat ein himm - lisch Gut ge - won - nen, den ihr
er - ster Ur - sprung ist von dem Him - mel her - ge - kom - men,

30.

A. Misson: Pozdravljene orgle (za SATB in orgle)

Po - zdra - vlje - ne, or - gle, vse no - ve, vse le - pe, po - zdra - vlje - ne,

Po - zdra - vlje - ne, or - gle, po - zdra - vlje - ne, or - gle, po -

or - gle, po - zdra - vlje - ne, po - zdra - vlje - ne.

zdra - vlje - ne, po - zdra - vlje - ne, po - zdra - vlje - ne.

DODATEK – NOTACIJA GREGORIJANSKEGA KORALA PO LIBER USUALIS

1. OBLIKE NEVM IN LIGATURE

1. — De figuris melodicis, seu neumis.

1° De notarum et neumarum forma.

A. — NOTAE SIMPLICES.

a. <i>Punctum quadratum</i>	■	d. <i>Apostropha</i>	⋈
b. <i>Punctum inclinatum</i>	◊	e. <i>Oriscus</i>	⋈
c. <i>Virga</i>	┆	f. <i>Quattisma</i>	⋈

Quae omnes notae idem valent, et in recentiore notatione notula signifi-
ficari possunt.

B. — NEUMAE DUARUM NOTARUM.

Pes seu Podatus | *Clivis*

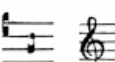
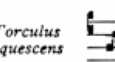
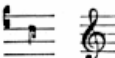
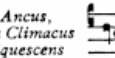
C. — NEUMAE TRIUM NOTARUM.

<i>Porrectus</i>		<i>Torculus</i>	
<i>Scandicus</i>		<i>Climacus</i>	
<i>Salicus</i>			

D. — NEUMAE QUATUOR NOTARUM ET AMPLIUS.

<i>Porrectus flexus</i>		<i>Torculus resupinus</i>	
<i>Pes subbi-punctis</i>		<i>Climacus resupinus</i>	

E. — NEUMAE SEMIVOCALIS SEU LIQUESCENTES.

<i>Epiphonus, seu Podatus liquescens</i>		<i>Torculus liquescens</i>	
<i>Cephalicus, seu Clivis liquescens</i>		<i>Ancus, seu Climacus liquescens</i>	

2° De notarum duratione et momento.

Omnes simplices gregorianae notulae, cujuscumque sint formae, sive singulae sive in neumis agglutinatae, idem valent ac « tempus primum et indivisibile » (πρώτος χρόνος, apud Graecos) : scilicet in recentioris musicae notatione. Haec notio de « temporis primi » definita duratione maximi refert, cum in ea tanquam in fundamento suo firmetur rhythmus.

Duo sunt vero signa quibus *punctum* et *virga* protrahuntur.

a) *Punctum-mora* (·) eam quam immediate sequitur notulam firme duplicat :

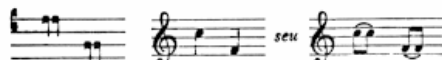

b) *Transversum episema* (—), quod simplicem notulam vel etiam neumam afficere potest, notulam vel singulas hujus neumae notulas paululum producendas esse indicat, quin duplicentur.

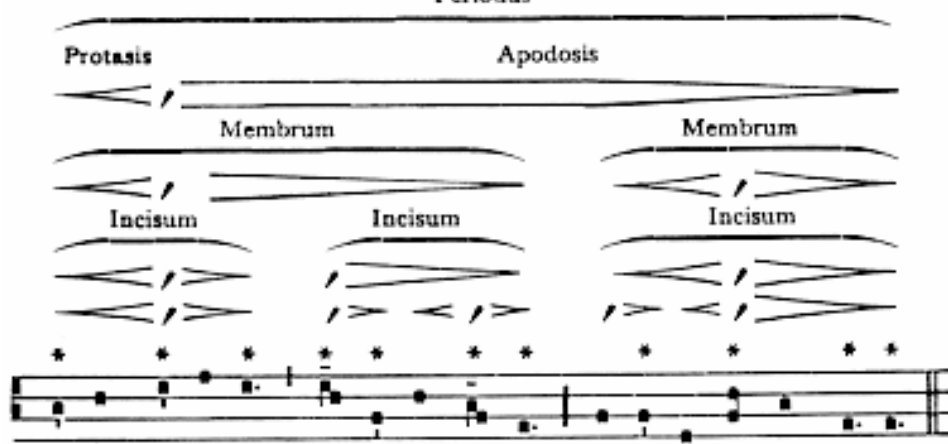
3° De quibusdam praecedentibus signis notatione dignis.

1° *Virga*, cum geminatur, quod saepius accidit, *bivirga* vocatur, et in recentiore notatione notula significatur, aut duabus notulis sic inter se agglutinatis :

2. OBLIKOVNI DELI (PO ŠOLI SOLESMS)

Periodus

Dí-xit Dó-mi-nus Dó-mi-no mé-o : Sé-de a délixtris mé-is.

ZAČETKI POLIFONIJE

PARALELNI ORGANUM (pred l. 1050)

Pr.
Org.

Rex cae-li do-mi-ne ma-ris un-di-so-ni. Ty - ta-nis ni-ti-di-squa-li-di-que so-li.

vox principalis
– cantus firmus

vox organalis
– kontrapunkt

PROSTI ALI PROTISMERNI (PROTIPOSTOPNI) ORGANUM (ca. 1050 – 1150) in MELIZMATIČNI ORGANUM (ca. sredina 12. stol.)

Cunctipotens genitor Deus

A. *Kyrie der Messe „In festis duplicibus“ I* Gregorianisch

Ky - ri - e e - - - le - i - son.
Chri - ste e - le - i - son.
Ky - ri - e e - - - le - i - son.

*) ||: beim 3. Mal

B. *Hymnus und Organum** 11. Jahrhundert

c.f.
Cunc-ti-po-tens ge-ni-tor De-us, om-ni cre-a-tor, e - - - lei-son.
Chri-ste De-i splendor, vir-tus pa-tris-que so-phi-a, e - - - lei-son.
Am-bo-rem sa-crum spi-ra-men, ne-xus a-mor-que, e - - - lei-son.

*) *Freies Organum* (Tuttilo von St. Gallen, † 915)

C. *Melismatisches Organum* um 1125, Santiago de Compostela

Cunc - - - ti - - po - - - tens ge - ni - tor
Cunc - - - ti - - po - - tens ge - - ni - tor
De - - - us, om - ni cre - a - - tor,
De - - - us, om - ni cre - a - - tor,
e - - - - - - - - - - - - - - - lei - - son.

NOTREDAMSKA ŠOLA (13. stol.)

II. DIE „ALTE KUNST“ DES 13. JAHRHUNDERTS
II. THE “OLD ART” OF THE THIRTEENTH CENTURY
A. Organa, Klauseln, Motetten / A. Organa, Clausulae, Motets
4. Hec dies

a) Organum Leoninus / a) Organum by Leoninus

Codex Wolfenbüttel 677

The musical score is written in 6/4 time and consists of two systems of organum. Each system has a vocal line (treble clef) and a lute organum line (bass clef). The lyrics are written below the vocal line. The first system begins with the word 'Hec' and continues with 'e'. The second system continues with 'e' and 'e'. The third system continues with 'e' and 'e'. The fourth system begins with 'hec' and continues with 'di' and 'i'. The fifth system continues with 'i' and 'i'. The sixth system continues with 'i' and 'es' and 'quam fe - cit'. The seventh system continues with 'Do - mi - nus' and 'ex-ul-te - mus'. The eighth system continues with 'et le - te - mur in e - a'.

5. Mors

a) Klausel Mors / a) Clausula Mors

Notre Dame de Paris (Perotin?)

The musical score is written for voice and piano. It begins with two vocal staves in mensural notation. The first staff has a treble clef and a common time signature (C). The lyrics are: "Al - le - lu - ia * a". The second staff has a similar clef and time signature, with lyrics: "X. Chri - stus re - sur - gens ex mor -". Below these are four piano staves. The first piano staff has a treble clef and a common time signature, with lyrics: "tu - is iam non mo - ri - tur mors 0 0". The second piano staff has a treble clef and a common time signature. The third piano staff has a treble clef and a common time signature. The fourth piano staff has a treble clef and a common time signature. The score continues with several systems of piano accompaniment, each consisting of four staves. The final system includes a first ending (I.) and a second ending (II.).

First system of musical notation, consisting of four staves. The top two staves are treble clefs, and the bottom two are bass clefs. The music features various rhythmic values including eighth and sixteenth notes, and rests. There are '0' markings under the bottom two staves, likely indicating fingerings or breath marks.

Second system of musical notation, consisting of four staves. Similar to the first system, it contains complex rhythmic patterns and rests. '0' markings are present under the bottom two staves.

Third system of musical notation, consisting of four staves. The notation continues with intricate rhythmic structures. '0' markings are visible under the bottom two staves.

Fourth system of musical notation, consisting of four staves. The music shows further development of the rhythmic and melodic themes. '0' markings are present under the bottom two staves.

First line of vocal notation with lyrics: *mors il - li ul - tra non do - - - mi - na - - bi - tur*

Second line of vocal notation with lyrics: *u*

Third line of vocal notation with lyrics: *Al - le - - lu - - ia*

b) Motette Mors / b) Motet Mors

Notre Dame de Paris (Perotin?)

Al - le - lu - ia a

✠ Chri - stus re - sur - gens ex mor -

NENEHNO
KRIŽANJE GLASOV
(»STIMMTAUSCH«)

Mors a pri - mi pa - tris vi - ci - o, cum transgres - si -
Mors, que sti - mu - lo nos ur - ges e - mu -
Mors mor - su na - ta ve - ne - na -
I.
tu - is iam non mo - ri - tur mors o o

- QUADRUPLUM
- TRIPLUM
- DUPLUM (MOTETUS)
- TENOR

o ius - su de - i fac - ta fu - it, e - mi - cu - it. O mors, a li - gno que tri - um - pha - ve -
lo im - por - tu - no, tra - his u - no om - nes vin - cu - lo. Dum te vi - to, mors, ad - es su - bi -
to, mors, tu pa - la - to he - se - ras vi - ti - a - to. Mors, pec - ca - to
o o o o o o o

ras, cum se - duc - ti - o a de - monis o - re mor - ti - fe - ro pri - mo pro - cre - a - to!
to in - vi - to. Mors, quam pa - ve - o, ca - ve - o, quam fu - gi - o, non ef - fu - gi -
pri - mo de - ri - va - to ex vi - ti - o ve - nis a - vi - to. Fon - te fel - li -
o o o o o o o

O mors, que mo - ri - en - te su - pe - ras gen - ti - um om - ni - um do - mi - no cru - ce lo - ca - to,
o, ser - pis clan - cu - lo in - so - pi - to vi - gil o - cu - lo, dum in - si - gni - to
to fit cor - rup - ti - o ex ab - sin - ti - o trans - la - to. Sed ve - ne - no
II.
o o o o o

ORGANALNI MOTET (metrični organum z besedilom)

de-so-la-ris re-ve-la - to a pa-ti-bu-lo ce-le - stis do-mi-ni fi-li-o! O quan -
 di-ves ti-tu-lo flo-ret se-cu-lo, vi-te fi-ni-to hoc curri-cu-lo in-a-ni-to
 cum ra-di-o se-re-no ex - sic-ca-to fit

ta sur-rec-ti-o! Qui-a po-pu-lo con-tri-sta-to in pe-nis in-fe-ri cru-ci-a -
 de-mo-li-to hoc corpus-cu-lo dis-so-lu-to te-ste fra-gi-lis lu-to par-vu-lo
 re-for-ma-ti-o: ve-ro so-le na-to, ver-bo hu-ma-na-to

to ar-ta-to pro-str-a-to li-ga-to mor-tis ex-ter-na-to
 clau-dis an-gu-lo bre-vi tu-mu-lo, Mors, gla-di-o ex-u-to in-stas iu-gu-lo.
 pas-so sub Pi-la-to, lu-dae do-lo vendi-to cru-cis

vi-su pes-si-mo! Ob hoc pro-pri-o de-i fi-li-o psal-lat tam pi-o no-stra con-ci-o.
 Vivam ut in tu-to me si-gna-cu-lo cru-cis mu-ni-o Chri-sti scu-to, o - - - - mors!
 mor-te vendi-to, mor-tis morsu per-di-to, vi-te sta-tu red-di-to.

mors il - li ul - tra non do - - - - mi - na - - bi - tur
 u
 Al - le - - - lu - - ia a

FAUXBOURDON (ca. 15. stol v Franciji)

Hymnus – In adventu Domini

Gregorianisch

A

1. Con - di - tor al - me si - de - rum, ae - ter - na lux cre - den - ti - um,
Chri - ste, Re - demp - tor om - ni - um, ex - au - di pre - ces sup - pli - cum.

B Fauxbourdon-Satz ★

Guillaume Dufay, um 1400-1474

(1. Con - di - tor al - me si - de - rum, ae -
2. Qui con - do - lens in - te - ri - tu mor -
(1. Con - di - tor al - me si - de - rum, ae -
2. Qui con - do - lens in - te - ri - tu mor -

CANTUS
FIRMUS

KONTRAPUNKTA
(S C F V
PARALELNIH
SEKSTAKORDIH)

ter - na lux cre - den - ti - um. Chri - ste, Re - demp - tor
tis per - i - re sae - cu - lum sal - va - sti mun - dum
ter - na lux cre - den - ti - um. Chri - ste, Re - demp - tor
tis per - i - re sae - cu - lum sal - va - sti mun - dum

om - ni - um, ex - au - di pre - ces sup - pli - cum.)
lan - gui - dum, do - nans re - is re - me - di - um.
om - ni - um, ex - au - di pre - ces sup - pli - cum.)
lan - gui - dum, do - nans re - is re - me - di - um.

ORGANUM V 20. STOL.

Christ ist erstanden

W. 12. Jahrh., neugefaßt 16. Jahrh.
S: Carl Orff, *1895
aus „Cantus-Firmus-Sätze“, 1929

A

(♩ = ca. 66) (frei) 2. x

1. Christ ist er - stan - den
2. Wer er nicht er - stan - den,
c. f.
1. Christ ist er - stan - den
2. Wer er nicht er - stan - den,

(frei)

von der mar - ter al - le,
wer die welt ver - gan - gen:
(a tempo)
von der mar - ter al - le,
wer die welt ver - gan - gen:

RITMIČNI MODUSI (metrični organum), SREDNJEV. MENZURALNA POLIFONIJA)

RITMIČNI MODUSI		MENZURALNA POL.	
1. rit.		etc. ;	
2. rit.		etc. ;	
3. rit.		etc. ;	
4. rit.		etc. ;	
5. rit.		etc. ;	
6. rit.		etc. ;	

LONGA
(DOLG)

BREVI
S

POMNI:

1. **DISKANT** (lat. cantus = glas in dis-cantus = drugi glas, proti glas):
 - organum starejše oblike »nota contra notam« (12. stol.)
 - nemelizmatični odseki polifonih oblik (13. stol.)
 - splošna oznaka za polifonijo »nota contra notam« – homoritmčno gibanje glasov (14. stol.)
2. **FALSOBORDONE**:
 - falsobordone ≠ fauxbourdon
 - fauxbourdon (c.f. v zgornjem glasu) ≈ faburden (c.f. v spodnjem glasu)
 - falsobordone je štiriglasni (akordični) recitativni stavek (16. stol.)
3. **GYMEL** – angleško dvoglasje v paralelnih tercah (13. stol.)
4. **HOQUETUS** – tehnika »kolcanja«, linija ima nenehno menjavo ton-pavza, po l. 1200
5. VODILNE OBLIKE POLIFONIJE 12. in 13. stol.:
 - CONDUCTUS** (tenor je ritmično floridno oblikovan)
 - CLAUSULA**
 - MOTET
 - ORGANALNI MOTET** (pred 13. stol.)
 - CONDUCTUS MOTET** (pred 13. stol.)
 - MOTET 13. STOL.** (ARS ANTIQUA – ca. 1240/50 – 1310/20), dvojni motet: tenor + dva glasova z besedilom=triglasni motet)
 - MOTET 14. STOL.** (ARS NOVA – ca. 1320 – 1380)
 - IZORITMIČNI MOTET** (melodične linije imajo enake, ponavljajoče se ritmične vzorce)
6. POMEMBNI SKLADATELJI:
 - LEONINUS** (ca. 1180)
 - PEROTINUS** (ca. 1200)
 - PETRUS DE CRUCE** (druga polovica 12. stol.)
 - PHILIPPE LE CHANCELIER** (ca. 1165 – 1236)
 - PHILIPPE DE VITRY** (1291 – 1361)
 - GUILLAUME DE MACHAU(L)T** (1300 – 1377)

POLIFONIJA 14. STOL. (polifonija s cantus firmijem in prosta polifonija)

Guillaume de Machaut (um 1300-1377): Kyrie aus der „Messe de Nostre Dame“
 Guillaume de Machaut (circa 1300-1377): Kyrie of the „Notre Dame Mass“

VODILNI TON

HOQUETUS

Ky - ri - - e

Ky - ri - - e

Ky - ri - - e

Ky - ri - - e

10

15

20

25

e - - - le - i - son.

e - le - - i son.

e - - - le - i - son.

e - - - le - - - - i - son.

POLIFONIJA MED NOTREDAMSKO ŠOLO IN RENESANSO

13. STOLETJE

(dva moteta iz kodeksa Montpellier)

QUADRUPLE

TRIPLE

DOUBLE

TENEUR

ET VIDE

mi - e - mout sos - pir - So - vent, - car ele est bele a merveil - le: Com - me rose est ver - meil - le.
 que j'aim sans men - tir, Sans par - tir; Mès quant plus me travail - le, Plus j'aim, c'est grant mer - veil - le.
 me fet tre - sail - lir Et fre - mir, Si que, - quant je someil - le, - Li - maus d'a - mer mès - veil - le.

TRIPLE

DOUBLE

TENEUR

DOMINO

la, je vos en pri - e Et re - quier en foi. S'el sa - voit bien sans fain -
 les jors de ma vi - e, Com plus tost les tro - ve - rai; Tant quer - rai que
 - ti - e Les maus que je trai, De voir sai - Que ele a - vroit mer - cis de moi.
 je l'a - vrai, Si li mous - tre - rai, a - mi - e, Les do - lors que por - vos trai.

ARS NOVA

(motet Aucun qui ne – Jure – T. Maria, začetek 14. stoletja, rokopisu iz Montpelliera)

8
 Au-cun, qui ne se-vent ser - vir a - mour ne le dos mestier main-te - nir, vont au - cu - ne fois d'a -
 8
 Ju - re - - - - tu - - - - is - - - - lau - di - - - -
 I.
 Maria

8
 mours et de da - mes mes - di - sant, quant il a leur pre - miers de - sir ne pu - ent a - ve - nir
 8
 bus be - ne - - vo - lis - - - - men - ti - - - -

8
 a dous - don qu'atenden vrai a - mant. Cer - tes il i doi - vent bien faillir, ains je di et sans men - tir, s'il i a -
 8
 bus as - si - sti - mus, Ma - ri - - - a,

8
 ve - hei - ent, ce se - roit pi - te grant; car cil, qui veu - lent - d'a - mour io - ir, doi - vent de cuer sou -
 8
 lu - men - - - - nam es - cor - di - - - - bus

8 frir les dous maus que bone a - mour leur fait sen-tir et e-stre courtois et bien_ ce - lant, lar-ge et a tou-te gent, biau pa
 8 con-ce - ca - tis sor - di - bus
 II

8 lant, ne ne doi-vent pas dou-ter le tram-bler, le fre-mir, ne de la co-lour le pail-lir en sous-pi
 8 at - que sa - lu - tis vi - a. Ey - a,

8 rant; car bone a-mour plus puet me-rir que nus ne por-roit de-ser-vir en bien ser-
 8 tu in - ce - ti - bus

8 vant; tant est de vir-tu pois-sant et pour ce cil, qui pour un de-sir trep tail-lant veu-lent
 8 re - qui - em ce - le - sti - bus

8 d'a-mour io-ir, tout er-rant ne se sont de riens en a - mer en-ten-dant; ie le te-moing en mon chant.
 8 da no - bis pre - ce pi - a!

(Gullaume de Machaut (ca. 1300 – 1377), Kyrie iz maše »Notre-dame«)

Musical score for the first system, measures 1-5. It features four staves: two vocal staves (Soprano and Alto) and two piano staves (Treble and Bass). The lyrics are: Ky - ri - - e. A measure rest is indicated above the piano staves in measure 4. A measure rest is indicated above the vocal staves in measure 5.

Musical score for the second system, measures 6-10. It features four staves: two vocal staves (Soprano and Alto) and two piano staves (Treble and Bass). The lyrics are: Ky - ri - - e. A measure rest is indicated above the piano staves in measure 7.

Musical score for the third system, measures 11-20. It features four staves: two vocal staves (Soprano and Alto) and two piano staves (Treble and Bass). The lyrics are: Ky - ri - - e. A measure rest is indicated above the piano staves in measure 12.

Musical score for the fourth system, measures 21-25. It features four staves: two vocal staves (Soprano and Alto) and two piano staves (Treble and Bass). The lyrics are: e - - - le - i - son. A measure rest is indicated above the piano staves in measure 22.

30

Chri - ste
Chri - ste
Chri - ste
Chri ste

Detailed description: This system contains measures 30 through 33. It features four vocal staves. The Soprano part begins with a whole note G4, followed by a melodic line. The Alto part starts with a whole note G3, then moves to a melodic line. The Tenor part has a whole note G2, followed by a melodic line. The Bass part has a whole note G1, followed by a melodic line. The lyrics 'Chri - ste' are written under each staff.

35

Detailed description: This system contains measures 34 through 37. It features four vocal staves. The Soprano part continues its melodic line. The Alto part continues its melodic line. The Tenor part continues its melodic line. The Bass part continues its melodic line.

40

Detailed description: This system contains measures 38 through 41. It features four vocal staves. The Soprano part continues its melodic line. The Alto part continues its melodic line. The Tenor part continues its melodic line. The Bass part continues its melodic line.

45

Detailed description: This system contains measures 42 through 45. It features four vocal staves. The Soprano part continues its melodic line. The Alto part continues its melodic line. The Tenor part continues its melodic line. The Bass part continues its melodic line.

49

e - - - lei - son.
e - le - i - son.
e - - - - - lei - - - - son.

55

Ky - ri - e
Ky - ri - e
Ky - - - - - ri - e

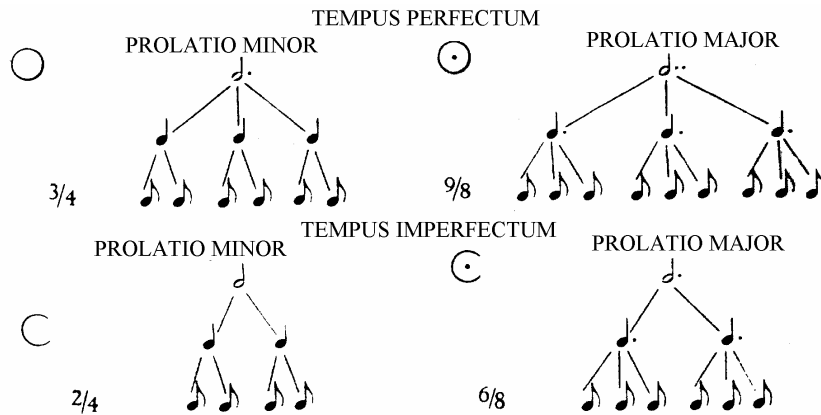
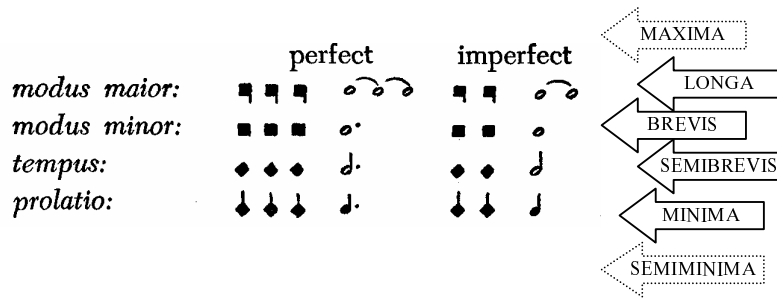
60

e - - - lei - son.
e - - - lei - son.
e - - - - - lei - - - - son.

65

e - - - lei - son.
e - - - lei - son.
e - - - - - lei - - - - son.

MENZURALNI SISTEM IN NOTACIJA

TALEA IN COLOR

(3. talea (izoritmija) in 2. color (ponovitev melodije))

KOMPOZICIJSKI STAVEK IZBRANIH RENASANČNIH SKLADATELJEV

I. 1420 – 1460 (PREHOD V RENESANSO)

1. Dunstable (~1380 – 1453)
2. Dufay (~1400 – 1474)
3. Binchois (~1400 – 1460)

II. 1460 – 1490

1. Ockeghem (~1420 – 1495)
2. Busnois († 1492)

III. 1490 – 1520

1. Obrecht (~1450 – 1505)
2. Isaac (~1450 – 1517)
3. Josquin Des Prez (~1445 – 1521)

IV. 1520 – 1560

1. Willaert (~1480 – 1562)
2. Gombert (~1500 – 1560)
3. Clemens non Papa (~1510 – 1557)

V. 1560 – 1600

1. Palestrina (~1525 – 1594)
2. Lassus (1532 – 1594)
3. A. Gabrielli (~1515 – 1586)
4. Gallus (1550 – 1591)
5. Victoria (~1548 – 1611)

PREHOD V BAROK (1600)

1. Monteverdi (1567 – 1643)
2. Sweelinck (1562 – 1621)

1. DUFAY: HYMNUS »AUREA LUCE ET DECORE ROSEO« (IN FESTO SS. PETRI ET PAULI)

Au-re - a lu- - ce et de-co-re-ro-se-o, lux lu-cis, om - ne per-fu-di-sti-sae-cu-lum,

de-co-rans coe-los in-cli-to mar-ty-ri-o hac sa-cra-di-e, quae dat-re-is-ve-ni-am.

Ja-ni-tor coe- - li do-ctor or- - bis pa-ri-ter,

Ja - ni - - tor coe - li do - ctor or - bis pa - ri - - ter,

Ja - - ni - tor coe - li do - ctor or-bis pa - ri - ter,

ju-di-ces sae- cli, ve-ra mun- - di lu-mi - -

ju - di - ces sae - - cli, ve - - ra mun - di lu - mi - -

ju - di - ces sae - - cli, ve - - ra mun - di lu - mi - -

na, per cru-cem al-ter al-ter en-se tri- - um - -

na, per cru-cem al-ter, al-ter en-se tri- -

na, per cru-cem al-ter al-ter en-se tri-um - -

phans, vi-tae se-na tum lau-re - a-ti pos - - si - dent.

um-phans, vi - - tac - se - - na tum lau-re - a - - ti pos - si - dent.

phans, vi - tac se - na - - tum lau-re - a - ti pos - si - dent.

2. OCKEGHEM: SANCTUS, MISSA PROLATIONUM (začetek)

5

San - ctus, San -

San - ctus, San -

10 15

- ctus, San -

20 25

San - ctus, San -

ctus Do - mi - nus De - us, Do -

San - ctus, San -

ctus Do - mi - nus, Do - mi - nus

30 35

ctus Do - mi - nus.

mi - nus De - us Sa - ba - oth.

- ctus, San - ctus Do - mi - nus.

De - us, De - us Sa - ba - oth.

3A. OBRECHT: PATER NOSTER (začetek)

Disc. Pa - ter no - ster, qui es in coe -

Alt. Pa - ter no - ster, qui es in coe -

Tenor Pa - ter, no - ster, qui es in coe - lis: pa - - ter

Bass. Pa - ter no - ster, pa - - ter no - -

10 - lis in coe - - lis qui es in coe - - lis: Sanc - ti - fi - ce - tur
- lis qui es in coe - - - lis: Sanc - ti - fi - ce - tur nomen tu -
no - ster, qui es in coe - lis: Sanc - ti - fi - ce - tur no - -
- ster, qui es in coe - lis: Sanc - ti - fi - ce - tur no - men tu - um:

15 no - men tu - - - - um: Ad - ve -
- - - - um no - - - - men tu - - - - um: Ad - ve - - ni -
- - men tu - - um: Ad - ve - - ni - at reg - num tu - - - - um
Ad - ve - - ni - at reg - - num tu - - - - um reg - num

20 - ni - at reg - num tu - - - - um ad - ve - ni - at regnum tu - - - - um:
- at regnum tu - - um reg - - num tu - - - - um reg - - num tu - um: Fi -
ad - ve - ni - at reg - - num
tu - um ad - ve - ni - at reg - - num tu - - - - um:

25 30

3B. JOSQUIN DE PREZ: PSALM 129, »DE PROFUNDIS« (odlomek)

35 40

a: et co - pi - o - sa a - pud e - um red - em - pti - o.
de, und viel Er - lö - sung ist bei dem Her - ren.

a: et co - pi - o - sa a -
de und viel Er - lö -

a: et co - pi - o - sa a - pud e - um red - em - pti - o,
de, und viel Er - lö - sung ist bei dem Herrn,

a: et co - pi -
de und viel Er -

45

Et ip - se red - i - met Is -
Und sein Volk wird Gott, der Herr, er -

pud e - um red - em - pti - o. Et ip - se red - i - met
sung ist bei dem Her - ren. Und sein Volk wird der Herr.

red - em - pti - o. Et ip - se red -
ist bei dem Herrn. Und sein Volk wird

o - sa a - pud e - um red - em - pti - o. Et ip - se red -
lö - sung ist bei dem Herrn. Und sein Volk wird

60

- ra - el ex o - mnibus in - i - qui - ta - ti - bus e -
- lö - sen von al - len sei - nen Sün - den und Ver - feh - tun -

Is - ra - el ex o - mnibus in - i - qui - ta - ti - bus e - jus.
er - lö - sen von al - len sei - nen Sün - den und Ver - feh - lun - gen.

- i - met Is - ra - el ex o - mni - bus in - i - qui - ta - ti - bus e -
Gott, der Herr, er - lö - sen von sei - ner Sünd, von al - len sei - nen Sün - e -

- i - met Is - ra - el ex o - mnibus in - i - qui - ta - ti - bus e -
Gott er - lö - sen von al - len sei - nen Sün - den und Ver - feh -

65 60

jus. Glo - ri - a
gen. Ehr sei dem

Glo - ri - a Pa - tri et Fi - li - o
Ehr sei dem Va - ter und dem Sohn

jus. Glo - ri - a Pa - tri et Fi -
den. Ehr sei dem Va - ter und dem Sohn

- jus. Glo - ri - a Pa - tri et Fi - li - o
- lun - gen. Ehr sei dem Va - ter und dem Sohn

4. WILLAERT: MOTET »TOTA PULCHRA ES«, (začetek)

To - - ta pul - chra es a - mi - ca me - - - a

To - - ta pul - chra es a - mi - ca me - - - a a -

To - - ta pul - chra es a - mi - ca me - a

To - - - - ta pul -

a - mi - ca me - - - a, a - mi - - - ca me - - - a a - mi - ca

mi - ca me - - a a - - mi - ca me - - a co - lum - ba me - - - a, to -

a - mi - ca me - - - - - a co - lum - ba me - a co - lum -

- chra es a - mi - ca me - a co - lum - ba me - - - - a co -

me - a to - - ta pul - - - chra es et ma - cu -

- - ta pul - chra es to - ta pul - chra es et ma - cu - la non est

- ba me - a to - - ta pul - - chra es et

lum - ba me - a to - - ta pul - chra es et ma - cu -

la non est in te

- in te et ma - cu - la non est in te non est in

ma - cu - la non est in te non est in te, et

la non est in te et ma - - cu - la non est in

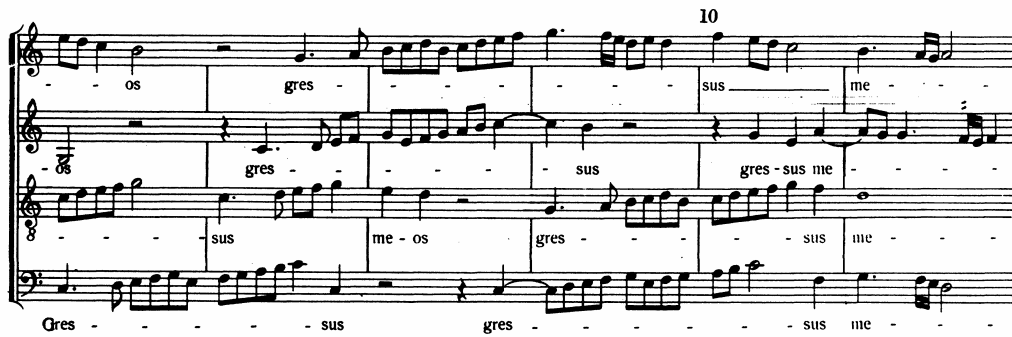
5. LASSUS: OFFERTORIUM »GRESSUS MEOS DIRIGE«, (začetek)

Disc.

Alt.

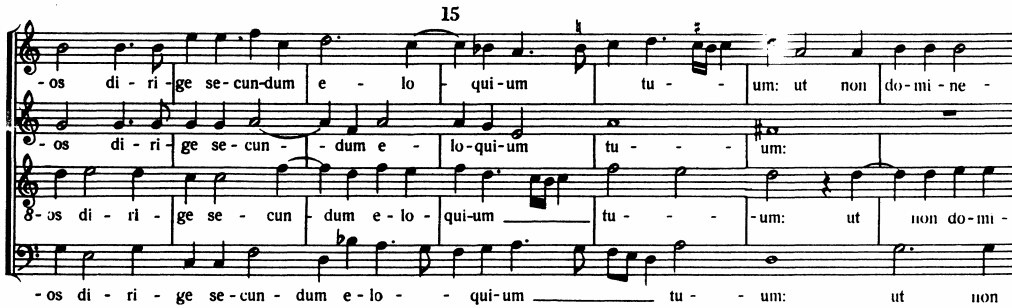
Tenor

Bass.

10

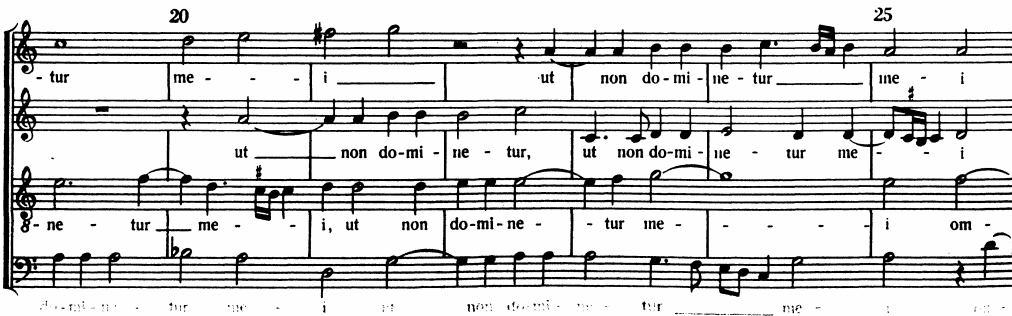
8

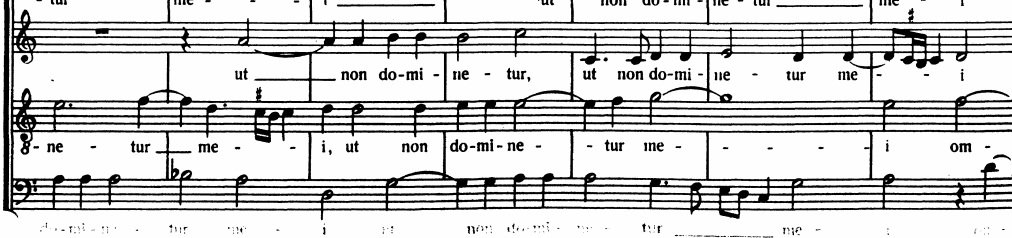
Gres - sus gres - sus me

15

8

- os di - ri - ge se - cun - dum e - lo - qui - um tu - um: ut non

20

25

- tur me - i, ut non do - mi - ne - tur me - i om -

POLIFONIJA RENESANSE

I	1420 – 1460	DUNSTABLE, DUFAY, BINCHOIS
II	1460 – 1490	OCKEGHEM, BUSNOIS
III	1490 – 1520	OBRECHT, ISAAK, JOSQUIN DESPREZ,
IV	1520 – 1560	WILLAERT, GOMBERT, CLEMENS NON PAPA,
V	1560 – 1600	PALESTRINA, LASSO, A. GABRIELI, GALLUS

VIRI:

1. J. SCHMIDT-GÖRG, *DIE MESSE*, DAS MUSIKWERK, Köln 1967
2. JOSQUIN DES PRÉS, *DREI PSALMEN*, DAS CHORWERK, zvezek 33, MÖSELER VERLAG WOLFENBÜTTEL
3. R. B. LENAERTS, *THE ART OF THE NETHERLANDERS*, Köln (?)
4. K. G. FELLERER, *PRE-CLASSICAL POLYPHONY*, Köln (?)

1. TEMELJNE OBLIKE POLIFONIJE STILE ANTICO: **MOTET**,
MAŠA, MADRIGAL, KANON

1. ODSEK – PROSTA POLIFONIJA S CANTUS FIRMIJEM V ALTU (TEKSTURNI ODNOS 1:1:2), nad besedno zvezo »AVE MARIA« - »ZDRAVA MARIJA«

Palestrina: Ave Maria, Litaniae Deiparae Virginis (Liber Primvs)

CANTUS FIRMUS

Musical score for the first section (measures 1-5). The score is in 4/2 time and G minor. It features a Cantus Firmus in the Alto part and vocal parts for Soprano, Alto, Tenor, and Bass. The lyrics are: A - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a.

SOPRAN SEGA V 2. ODSEK (ODSEKA STA PREPLETE NA, PRVI ODSEK SE KONCA ASINHRON

POLNI OKVIR
OZNACUJE TEMO STROGE IMITACIJE – SUBJEKT (SKUPNI DEL)
ČRTKANI OKVIR
OZNACUJE:
1. DOPOLNILN I GLAS
2. PROSTI VSTOP ALI PROSTO IMITACIJO

2. ODSEK
– IMITACIJSKA POLIFONIJA (TEKSTURNI ODNOS 2:1:2), nad besedno zvezo »GRATIA PLENA« - »MILOSTI POLNA«

Musical score for the second section (measures 6-10). The score continues with the vocal parts. The lyrics are: ri - ti - a, a, grá - ti - a ple - na, grá - ti - a ple - na, grá - ti - a ple - na, grá - ti - a ple - na.

Musical score for the third section (measures 11-15). The score continues with the vocal parts. The lyrics are: na, Dó - mi - nus, Dó - mi - nus te - cum, Dó - mi - nus te - cum, Dó - mi - nus te - cum, Dó - mi - nus.

3. ODSEK – IMITACIJSKA POLIFONIJA (TEKSTURNI ODNOS 2:1), nad besedno zvezo »DOMINUS TECUM« - »GOSPOD JE S TEBOJ«
IMITACIJA JE OBLIKOVANA STRETNO IN V KOMBINACIJI PARNIH IN PROSTIH GLASOV (B+T-S, B-A+T, T-B)

4. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA

(TEKSTURNI ODNOS 1:1:1:1), nad besedno zvezo »BENEDICTA TU« - »BLAGOSLOVLJENA (TI)«
IMITACIJA JE OBLIKOVANA STRETNO/STROGO (A-S-B) IN PROSTO (T-A-T)

5. ODSEK

–IMITACIJSKA POLIFONIJA
A
(TEKSTURNI ODNOS 2:1:1), nad besedno zvezo »IN MULIERIBUS« - »MED ŽENAMI«

6. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 1:1:1:1), nad besedno zvezo »ET BENEDICTUS« - »IN BLAGOSLOVLJENA«

7. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA

(TEKSTURNI ODNOS 1:1:1:1), nad besedno zvezo »FRUCTUS VENTRIS TUI, JESUS« - »SAD TVOJEGA TELESA, JEZUS«

KONEC 1. DELA

8. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 2:1:1), nad besedno zvezo »SANCTA MARIA« - »SVETA MARIA«

31

C tu - i, Je - - - sus. San - cta

A i, Je - - - sus. San - cta Ma - ri - a,

T ven - tris tu - i, Je - - - sus. San -

B i, Je - - - sus. San - cta Ma - ri - a,

10. ODSEK
–IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 2:1:1), nad besedno zvezo »DULCIS ET PIA« - »LJUBLJENA IN MILA«

9. ODSEK –
IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 1:2:1), nad besedno zvezo »REGINA COELI« - »KRALJICA NEBES«

36

C Ma - ri - a, Re - gi - na Coe - li, dul - cis et

A Re - gi - na Coe - li, Re - gi - na Coe - li,

T cta Ma - ri - a, Re - gi - na Coe - li, dul - cis et

B Re - gi - na Re - gi - na Coe - li,

42

C pi - a, dul - cis et pi - a, Ma - ter De - i, o Ma - ter De - -

A dul - cis et pi - a, o Ma - ter De - - - i, o Ma - ter

T pi - a, dul - cis et pi - a, o Ma - ter De - i, o Ma - ter De -

B dul - cis et pi - a, o Ma - ter De - -

11. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 3:2:1:1), nad besedno zvezo »O MATER DEI« - »(O) MATI BOŽJA«

12a. ODSEK –IMITACIJSKA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 1:2:1), nad besedno
zvezo »ORA PRO NOBIS« - MOLI ZA NAS«

48

C
i, o - ra pro no - bis pec - ca - tó - ri -

A
De - - - i, o - ra pro no - bis o - ra pro no - bis pec - ca - tó - -

T
i, o - ra pro no - bis o - ra pro no - bis pec - ca - tó - ri - bus, pec -

B
i, o - ra pro no - bis o - ra pro no - bis

12b. ODSEK
–IMITACIJSKA
POLIFONIJA
(TEKSTURNI
ODNOS 1:2:1),
nad besedno
zvezo
»PECCATORIBU
S« -
»GRFŠNIKE«

54

C
bus, pec - ca - tó - ri - bus, ut cum e - lé - ctis te vi - de - á -

A
ri - bus, ut cum e - lé - ctis te vi - -

T
ca - tó - - - ri - bus, ut cum e - lé - ctis te vi - de - á -

B
pec - ca - tó - ri - bus, ut cum e - lé - ctis te vi - de - á -

13. ODSEK
–PROSTA,
HOMORITMIČN
A POLIFONIJA
(TEKSTURNI
ODNOS 3:1: IN
2:2), nad
besedno zvezo
»UT CUM
ELECTIS
VIDEAMUS« -
»(DA) TE (BOMO)
IZBRANI (VIDELI)«

60

C
mus, ut cum e - lé - ctis te vi - de - á -

A
de - - - á - mus, ut cum e - lé - ctis te vi -

T
mus, te vi - de - á - mus, ut cum e - lé - ctis te vi - de -

B
mus, te vi - de - á - mus, ut cum e - lé - ctis te vi - de -

14. ODSEK – PROSTA,
HOMORITMIČNA POLIFONIJA
(TEKSTURNI ODNOS 3:1, 2:2, 3:1),
nad besedno zvezo »UT CUM
ELECTIS VIDEAMUS« - »(DA) TE
(BOMO) IZBRANI (VIDELI)«

66

C
A
T
B

de - - á - mus, te vi - de - á - mus, te vi - de - á - mus.
á - - - mus, te vi - de - á - - - mus, te vi - de - á - mus.
á - mus, te vi - de - á - - - mus, te vi - de - á - mus.

1.

A -ve Ma-rí- a, * grá-ti- a pléna, Dóminus técum,
benedícta tu in mu-li- é-ribus, et benedíctus frúctus vén-
tris tú- i, Jésus. Sáncta Ma-rí- a, Máter Dé- i, óra pro
nó-bis pecca-tóribus, nunc et in hó- ra mórtis nóstrae. Amen.

2. MAŠA

1. ANTIFONA - GREGORIJANSKI KORAL

AD LAUDES ET PER HORAS.

1 Antiphona. vii a

V IRI Ga-li-læi, * quid aspi-ci-tis in cæ-lum? Hic Je-sus, qui assump-tus est a vo-bis in cæ-lum, sic vé-ni-et, alle-lú-ia. E u o u a e.

2. PARAFRAZIRANJE GREGORIJANSKEGA KORALA – MOTET, PRVI DEL (PRIMA PARS)

6glasni motet (SSATTB)

CANTUS
SEXTUS (Cantus II)
ALTUS

Vi - ri Ga - li - læi - i,
Vi - ri Ga - li - læi - i.

CANTUS PRIUS
FACTUS
(CANTUS FIRMUS) –
PRIMERJAJ Z
LINIJO
GREGORIJANSKE
GA KORALA

3. PARAFRAZIRANJE GREGORIJANSKEGA KORALA – MOTET, DRUGI DEL (SECUNDA PARS)

6glasni motet (SSATTB)

CANTUS
SEXTUS (Cantus II)
ALTUS

A - scén-dit De - us in ju - bi - la - ti - ó -
A - scén-dit De - us in ju - bi - la - ti - ó -

CANTUS PRIUS
FACTUS
(CANTUS FIRMUS) –
PRIMERJAJ:
- Z LINIJO
GREGORIJANSKE
GA KORALA
- Z MOTETOM
VIRI GALILAEI

4. PARODIRANJE MOTETA VIRI GALILAEI – (PARODIČNA) MAŠA, KYRIE

CANTUS
ALTUS I
ALTUS II (Sextus)

Ký - ri - e e - lé -
Ký - ri - e..... e - lé -
Ký - ri - e..... e - lé -

5. GLORIA

CANTUS
ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I
TENOR II (Quintus)

Et in ter - ra pax ho -
Et..... in ter - ra pax..... ho - mí - ni -
Et in ter - ra pax ho - mí -
Et in ter - ra pax ho - mí - ni -

6. CREDO

CANTUS
ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I

Pa - trem o - mni - po - tén.
Pa - trem o - mni - po - tén.
Pa - trem o - mni - po - tén.
Pa - trem o - mni - po - tén.

7. CREDO, CRUCIFIXUS

ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I
BASSUS

Cum quatuor vocibus so
Cru - ci - fi - xus, cru -
Cru -
Cru -
Cru - ci - fi - xus, cru -

8. SANCTUS

ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I
TENOR II (Quintus)
BASSUS

San - ctus, San -
San - ctus,
San - ctus, San -
San - ctus, [San -

9. BENEDICTUS

ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I
TENOR II (Quintus)

Cum quatuor vocibus
Be - ne - dí - ctus qui ve - nit,
Be - ne - dí -
Be - ne - dí - ctus qui ve - nit,
Be - ne - dí -

10. AGNUS DEI I

CANTUS
ALTUS I
ALTUS II (Sextus)

A - gnus De -
A - gnus De - i, A - gnus De -
A - gnus De -

11. AGNUS DEI II

CANTUS
ALTUS I
ALTUS II (Sextus)
TENOR I
TENOR II (Quintus)

A - gnus De - i, A - gnus De -
A - gnus De - i, A - gnus De -
A - gnus De - i, A - gnus De -

MAŠNI ORDINARIJ — ORDINARIUM MISSAE		MAŠNI PROPRIJ — PROPRIUM MISSAE		
1.	1.	KYRIE — GOSPOD USMILI SE	1. 1.	INTROITUS — VSTOPNI SPEV
2.	2.	GLORIA — SLAVA	2. 2.	GRADUALE — STOPNIŠKI SPEV
3.	3.	CREDO — VERA	3. 3.	ALLELUIA — ALELUJA
4.	4.	SANCTUS — SVET	4.	TRACTUS — NADALJEVALNI SPEV*
	5.	BENEDICTUS — BLAGOSLOVLJEN	5.	SEQUENTIA — PESEM SLEDNICA*
5.	6.	AGNUS DEI — JAGNJE BOŽJE	4. 6.	OFFERTORIUM — DAROVANJSKI SPEV
			5. 7.	COMMUNIO — OBHAJILNI SPEV

1.	DISKANTNE MAŠE
2.	TÉNORSKE MAŠE
3.	ŠANSONSKE MAŠE
4.	PARODIÈNE MAŠE

REQUIEM:	
1.	INTROITUS: REQUIEM AETERNAM
2.	KYRIE
3.	SEQUENTIA: DIES IRAE
4.	OFFERTORIUM: DOMINE JESU CHRISTE
5.	SANCTUS - BENEDICTUS
6.	AGNUS DEI
7.	COMMUNIO: LUX AETERNA
8.	RESPONSORIUM: LIBERA ME DOMINE

SAKRALNA GLASBA	SEKULARNA GLASBA
MAŠA	MADRIGAL
MOTET	CHANSON, CANZONA
	FROTTOLA, VILOTTA, VILLANELLA
	LIED - NEMŠKA VEÈGLASNA PESEM

MOTET PO 16. STOL. – SOLISTIČNI ALI ZBOROVSKI (A CAPPELA, Z
INSTRUMENTALNO ALI ORKESTRALNO SPREMLJAVO)

MOTET V 20. STOL. – OBSEŽNEJŠA (ZAHTEVNEJŠA) ZBOROVSKA SKLADBA
GLOBLJIH VSEBIN.

NALOGA:

1. Opiši osnovne kompozicijske lastnosti moteta 15. in 16. stoletja!
2. Naštej dele mašnega proprija in ordinarija!
3. V čem se razlikujeta tehnika parafraziranja in parodiranja?
4. V čem se razlikuje motet 20. stol. od zborovske skladbe 20. stol.?
5. Analiziraj tri Gallusove motete, 1.) imitacijskega (npr. Pueri Concinite), 2.) homofonega (npr. Ecce Quomodo moritur iustus) in večzborja (npr. Pater Noster).